

DE GEHEIME GODIN

6 december 1957.

Goedenavond vrienden.

Het doet mij een waar genoegen u samen te zien, ternauwernood ontkomen aan de trappelende paardenvoetjes, pepernoten en andere projectielen van deze tijd. U weet allemaal dat wij niet alwetend, of onfeilbaar zijn. Wij hopen dat u daarmee rekening zult houden. Na de pauze is er gelegenheid tot het stellen van vragen. Deze moet u bij voorkeur schriftelijk indienen in de pauze. Verder wil ik u herinneren aan de Steravond, die wederom wordt gegeven zonder pauze en dus vervroegd is afgelopen. Deze wordt gehouden op de vrijdag vóór Kerstmis. De vrijdag ná Kerstmis hopen wij in het bijzonder te besteden aan de jaarlijkse prognose, eventueel ook aan het stellen van vragen na afloop ervan omtrent hetgeen gezegd is. Mijn onderwerp voor heden avond is: "De geheime Godin"

Er is in de loop van de tijden op aarde een verering geweest van vele Godinnen. Wij zien ze als Isis, als Astarte. Wij zien ze in velerlei vormen. Soms in de gestalte van een fee, soms ook in de gestalte van een verschrikkelijke Godin Kali Durga. Deze Godin, die in vele gestalten op de voorgrond treedt en vereerd wordt, is het principe van de aarde. Zij is een kracht die in alle dingen op de voorgrond komt, ook al wordt zij niet erkend. Men geeft haar speciaal de vrouwelijke sekse, omdat de aarde de barende, de voortbrengende is. Dit is niet voldoende. Het geheim van haar wezen is in de eerste plaats geboorte en dood. Nu kan er over haar gesproken worden vanuit een zuiver geestelijk, maar ook vanuit een zuiver stoffelijk standpunt. In de leer, die lange tijd onderling werd overgeleverd, wordt daarvan uitleg gegeven, die m.i. grotendeels op het stoffelijke berust, maar intuïtief gelijktijdig ook grote geestelijke waarden bereikt en beroert.

Wanneer de aarde leeft, is haar leven een voortdurend sterven. De levende Godin schenkt eerst leven wanneer zij sterft. De aarde was eens net als een ster, een gloeiende lichtgevende massa, die vele lichtjaren ver kenbaar was. Maar zij is oud geworden en grijs. Zij is afgekoeld en in de plaats van uitlaaiende vlammen zijn gebergten gekomen, in plaats van de nevelige dampen, de zeeën, ja, zelfs het water is op het ogenblik aan het verminderen en gaat op in de atmosfeer. Onzichtbaar een schemering, die a.h.w. het wezen van de aarde steeds meer verhuult, is de atmosfeer van heden. De kracht van deze aarde ligt dus in het feit, dat zij oud is. Zoals oudere mensen heel vaak beter kunnen scheppen dan jonge mensen. Die moeten eerst scheppen leren. Met een vurig enthousiasme breng je misschien de meest vreemde vormen voort als je jong bent. Maar als je ouder bent, dan zoek je naar een idee en je hele werk behoort te zijn: de uitdrukking hiervan. Zo gaat het dan ook met deze Godin van de aarde, dit wezen dat uiteindelijk niet veel meer of minder is dan de planeetgeest van de planeet, waarop u leeft. Daarbij moet zij vernietigen om te bouwen.

Er zijn tijden geweest, dat de vrouwen een zeer speciale offerplechtigheid hadden. Die stonden i.v.m. vruchtbaarheidsriten, maar ook - en misschien nog veel sterker - met het offer, dus met de dood. Er zijn tijden geweest, dat elke volle maan mensenoffers werden gebracht aan deze Godin. Deze dood werd niet gezien als een sterven. Het was juist het symbool van eenwording met de Godin. Al wat op aarde sterft keert terug tot de aarde. Het doet ons een beetje denken aan de bekende spreuk, die zo menigmaal aan een graf wordt gezegd: "Uit stof zijt gij geboren, tot stof zult gij wederkeren". Men zou ook kunnen zeggen, het stoffelijk deel keert onmiddellijk en volledig terug tot de aarde, waaruit het is voortgekomen. Maar de leer gaat verder.....

Want, zo zegt zij: de ziel of de geest, het wezen dat leeft in dat stoffelijke voertuig, keert evenzeer terug tot de geheimzinnige Godin, die de levende kracht van de aarde is. Het is dit punt, dat ik een ogenblik met u nader moet beschouwen.

Stelt u zich voor, een wezen, dat met zijn gedachten en ideeën de mensheid heeft geschapen. Misschien moeilijk, maar u kunt zich toch hiervan een vaag beeld maken. Stelt u zich dan voor, dat deze ideeën te allen tijde terug moeten keren tot de originator. De Wet van Oorzaak en Gevolg, zo u wilt de Wet van Karma, doorgevoerd nu ook t.o.v. een planeetgeest. De uitdrukking, die deze vrouwen daaraan gaven was: men keert terug in de schoot van de Godin, is één met haar wezen en dient haar. Dit dienen houdt in dat een zeker persoonlijk voortbestaan ook hier aanvaard wordt. Laten wij dat even terug brengen tot deze wereld.

Het menselijk bewustzijn gebonden in de beelden, die de wereld alleen voortbrengt, nog niet bevrijd uit de volledige vormwereld, is niet in staat zich te onttrekken aan de ideeën, die originieren uit die wereld. Wanneer wij leven en wij moeten ondergaan, dan kunnen wij zeggen dat die ondergang is een keren in het rijk van de scheppende ideeën. In deze scheppende ideeën is niet alleen vastgelegd datgene wat wij alleen van de wereld kennen, het is als het ware de totale ontwikkelingsgeschiedenis, zoals het denken van de mens, zoals het onderbewustzijn een zeer groot gedeelte vasthoudt van eigen leven, levende binnen die ideeën en één zijnde daarmee zouden wij dus al deze dingen moeten kunnen absorberen. Die absorptie betekent gelijktijdig de noodzaak, de gedachten die wij opnemen, te uiten.

Hierin ligt de factor "dienen" verborgen. Die dienst wordt dan door de vrouwen als volgt omschreven. Leven geven en leven nemen is de taak van de hoogste dienaren van de Godin. Leven behoeden en lijden scheppen voor de lagere dienaren. De taak van de eenvoudigen, die haar niet hebben erkend is één zijn met de kracht van de vruchtbaarheid en gaan rond de wereld.

Dit oude systeem kan niet geheel passen, hetgeen wij van de Orde weten en denken. Maar het neemt niet weg dat wij het als vergelijking weer goed kunnen gebruiken. Wanneer je werkelijk behoort tot de dienaren van de Schepper - nu laat ik de planeetgeest even buiten spel - dan moet ik optreden als verwerkelijker/ster van de Goddelijke Gedachte. Deze gedachte beperkt mijn wezen en bepaalt dit: Wat is bij mensen en geesten de drijvende factor van alle leven? Bewustzijn en bewustwording, het weten en het verwerven van méér weten en begrip.

Het resultaat is duidelijk. Hoe hoger de mens stijgt, hoe intenser hij gebonden zal zijn aan de krachten die bewustzijn brengen. Het bewustzijn wordt geboren uit de tegenstellingen. Dood, dus het verlaten van een wereld en geboorte, het betreden van een wereld zijn de beste middelen om de verschillende tegenstellingen binnen menselijk en geestelijk wezen aanwezig, tot uiting te brengen.

De conclusie is eenvoudig. Wat hier wordt gezegd met betrekking tot de aardgeest, de geheimzinnige Godin, geldt in feite voor het hele bestaan. Indien wij ons echter nog niet zozeer bewust zijn van de werkelijke inhoud van ons zijn, dan grijpen wij terug naar eenvoudiger middelen. Dan is het onze taak dus om vruchtbaarheid te brengen. Hier staat "vruchtbaarheid" in plaats van vreugde en lijden. Lijden in deze vergelijking door de vrouwen gebruikt, heel vaak ook genoemd "ziekte". Vreugde brengen betekent iemand de volheid van het leven doen proeven. Maar lijden brengen is een noodzaak die compenserend aanwezig moet zijn, anders zou in de vreugde alleen waan ontstaan. Naast de functie van het lijden van de wezens door de verschillende werelden is het de taak om in elke wereld afzonderlijk het wezen te brengen tot de juiste beleving en de juiste bewustwording. Dat deze taak een groot bewustzijn vraagt is duidelijk.

De derde fase, het gaan met de levende krachten rond de wereld, is simpeler. Het is het eerder een één zijn met de natuur. Het is wel vreemd dat daarin geen enkele andere fase wordt erkend. Eén zijn met de natuur heeft in deze oude belijdenis eigenlijk een laagste fase van mens-zijn of geestzijn. Wanneer wij één zijn met de natuur zijn wij ons van haar wezen niet bewust. Wij ondergaan haar. Wij worden met de natuur a.h.w. gedreven, zoals de wind gaat over het land en de zee. En waar wij optreden is dit haast toevallig. Wij zijn ons er niet van bewust, dat grotere krachten ons dirigeren naar bepaalde plaatsen. Dit kan gelden voor zeer vele geesten, die zich minder bewust zijn zonder in het duister onder te gaan.

Ik wil hier er nadrukkelijk op wijzen, dat deze werking van deze minder bewuste geest een waarheid is, dat omschrijving ervan echter zeer onvolledig en onvoldoende is. Simpel gezegd is misschien het beste het zo te verklaren: er zijn veel geesten, die zich slechts te dele van zichzelf en wereld bewust zijn. Tijd en plaats bestaan voor de geest alleen via het bewustzijn. Zo kan een vormenwereld van de geest blijven bestaan in een normale verhouding, terwijl de afstanden, die qua beïnvloeding van andere werelden worden afgelegd, zeer groot zijn.

Stelt u zich voor, dat een geest een reus is. Wat voor die geest één stap in zijn eigen kamer is, kan gelijktijdig een groot aantal mijlen zijn in de wereld van kleinere mensen. Voor de geest is het ongeveer zo. Het concept van tijd en ruimte, zoals dit in uw eigen wereld bestaat, is onvoldoende gedefinieerd. De aanwezigheid op de wereld zal echter worden gedictieerd door de beweging in de eigen wereld. Hierin ontstaan nu vele factoren, die niet vanuit het 'Ik', of zelfs vanuit eigen sfeer te dirigeren zijn.

Ik zou hier willen wijzen bv. op het Grote Licht, dat in zo een wereld neerdaalt. Zo een Licht is in feite een Hogere Persoonlijkheid. Daardoor kan een concentratie ontstaan van geesten op een bepaald punt. De wijze waarop dit Licht door hen wordt ondergaan als beeld, is een uitstraling die

doordringt naar de wereld beneden en daar, ofschoon volkomen harmonisch met het Groot Goddelijke, gelijktijdig verstoring kan zijn voor de bedoelingen van de mensen. Er kan een zodanige tegenstelling tussen geestelijke invloed en feitelijke aardtoestand bestaan, dat hieruit lijden wordt geboren. Het kan echter ook een bevestiging zijn van eigen wezen voor de mensheid en daardoor een intensiteit van beleven, die vreugdig genoemd kan worden. Hun leven is dan vruchtbaar omdat het in harmonie ver doordringt in de kosmische waarden.

In die oude leer is er nog wel het een en ander te leren, wat aardig overeenstemt met dingen die wij weten. Dan kun je nog een paar stappen verder gaan, want: in deze oude leer werd ook gezegd, dat vruchtbaarheid de taak van de onbewusten is. Hier werd dus bv. een vrouw de taak gegeven om kinderen te baren, althans de geslachtsdaad te volbrengen, om hiermee de vruchtbaarheid te bewijzen van de wereld en de kracht en vruchtbaarheid te stimuleren. Maar dit was uitdrukkelijk onbewustzijn. Dus wat u wel eens hoort over die oude godsdiensten, waarbij dan onkuisheid een grote rol speelde. Het is eigenlijk alleen maar de buitenkant.

In dezelfde leer, zoals die ongeveer 300 jaar v.Chr. werd verkondigd in Griekenland - ook weer een vrouwengodsdienst - wanneer de vruchtbaarheid van de stof begrepen is, volgt de vruchtbaarheid van de geest. De vruchtbaarheid van de geest betekent de scheppende kracht uiten zonder ze stoffelijk te verwerklijken. Dat is een hele rare spreuk. In de praktijk komt het hier op neer: Men meende dat de vruchtbaarheid van de Godin Aarde in direct verband stond met de vruchtbaarheid van de schepselen op die aarde. Men meende dus daarbij te mogen stellen dat de bevordering van de vruchtbaarheid van de bewuste wezens een vergroting van de totale vruchtbaarheid was, waardoor wisselwerkingen konden ontstaan tussen dergelijke op het stoffelijke gebaseerde eerbewijzen, zoals bv. de groei van graan, het rijpen van druiven, de visvangst, etc.

Daarnaast echter was er het zoeken naar de vruchtbaarheid van de ideeën. En nu zijn daarover heel weinig concrete gegevens overgeleverd naar de huidige wereld en de huidige tijd. Vruchtbaarheid van de idee zou je kunnen verklaren als genie, vermogen tot uitvinden, maar ook een vermogen tot perfectioneren. Daarin komt een groter begrip tot uiting dat in zich wederom draagt een direct geestelijk beïnvloeden van de aardgodin, waarbij het totaal van haar uitingen anders wordt. In de periode van 700 v.Chr. werd nl. uitdrukkelijk gezegd: wie de Godin dient bevordert de vruchtbaarheid van de velden, wie echter de Godin dient in de geest, scheidt de vrede. Dus geestelijk streven naar een harmonie betekent de tegenstellingen, die ook in deze Godin van de Aarde bestaan, langzaam maar zeker teniet doen.

Waarom ik u dit allemaal heb verteld? Omdat onze Orde, zij het dan ook verre staande van deze oude praktijken en gebruiken - zelfs dit oude geloof - toch een soortgelijke gedachtegang is toegedaan. Wanneer u zo stoffelijk normaal leeft, bevordert u bewustwording van uzelf en van anderen. U dient als een soort decor, een achtergrond voor een ieder in uw omgeving die mede uit uw waarden en beelden zoals hij die beleeft en ziet, voor zich bewustzijn haalt.

Verder bent u een stimulans voor een maatschappelijk bestaan, een gemeenschappelijk denken, streven, enz.

Daarnaast echter kan er een ogenblik komen dat u zegt: deze wetten van de mensen zijn voor mij van secundair belang. Het eerste en voornaamste punt dat voor mij meetelt - nu mag ik rustig op mijzelf wijzen, want voor mij geldt het ook - is en blijft het vinden van harmonie met de kosmos. Het is niet onze taak om a.h.w. het bekken van de wereld te smeden, maar om de eenheid tussen wereld en geest tot stand te brengen, als het ware de kosmische doop te ondergaan en daarin voor onszelf de bevestiging te zijn van een tempel of een nieuw Jerusalem op deze wereld.

Nu weet ik niet, of u die term "een nieuw Jerusalem" wel goed interpreteert. Het is Jer-u-salem: Land, of stad, van vrede. Vrede op deze wereld is een noodzaak, wil zij komen tot een grote voleinding, vrede op deze wereld kan niet worden gebracht in zuiver stoffelijke vorm. De stoffelijke conflicten, de strijd, die in de natuur is gelegen, kan de mens niet uit zichzelf overwinnen. Wat hij echter wel kan doen is: zich verheffen boven deze natuur en de conflicten in die natuur zó leiden, dat zij ook in zijn bewustzijn en weten een onderstreping van het harmonische worden.

Wanneer wij in die Orde streven, spreken wij over verdraagzaamheid. Wij spreken over naastenliefde en wij spreken soms een enkele keer over een hoger doel, al doen wij dat heel vaak niet op een openbare bijeenkomst. Maar dat doel waar wij altijd naar streven, is het vinden van een geestelijke eenheid, waarbij de op aarde levende mens, zich bewust van hogere invloeden, werkende mét en vóór vaak deze hogere invloeden, op aarde in staat is door zijn weten te komen tot een stoffelijke beheersing - dus niet meer een gebruik - die gelijktijdig inhoudt een voort-

durend aanpassen van elke stoffelijke waarde en elke stoffelijke omstandigheid aan een groot geestelijk doel. Dat is één zijn met God, dus volledige uitdrukking geven aan elke kosmische wet en elk kosmisch principe in een stoffelijke wereld.

Er is ons wel eens gevraagd: waarom praten jullie hier? Ook hebben zij ons wel gevraagd: waarom vertellen jullie dat allemaal? Dat kunnen wij ook weer terugvinden in die oude godsdiensten. Er is nl. een bekend woud geweest in de buurt van Alexandrië, waar deze vruchtbaarheidsriten en dergelijke werden volbracht en waar achter de openbare heiligdommen een heiligdom stond van deze geheimzinnige Godin van de Natuur. Er stond geschreven: "Mijn wezen is één".....Dat was het hele geheim van de priesters in dat woud. Men heeft wel eens geprobeerd om dat stoffelijk uit te leggen. Dat gaat niet.

Men heeft geprobeerd het in overeenstemming te brengen met een Godin, die a.h.w. de enige God zou zijn. Dat is niet waar.

"Mijn wezen is één" betekent: dat alle verschijnselen die uit de aarde voortkomen, uit alle werelden die met de aarde gelijk staan of met de aarde in verband staan, in feite slechts één verschijnsel zijn in de kosmos. Dat ene verschijnsel moet begrepen en gekend worden. Gekend, moet het tevens gerealiseerd worden op de juiste wijze. Het leven is net een legpuzzel, een zoekplaatje, waarin je de zin niet ziet tenzij je deel na deel aaneen hebt gepast, deel na deel nauwkeurig hebt beschouwd, om zó te ontdekken, waar de verborgenheden van het leven liggen.

U zult begrijpen, dat ik deze hier niet even op kan sommen, maar een paar punten mag ik wel noemen. De verborgenheden van het leven zijn deze: "zichzelf zijn." Dit wil zeggen: één zijn met de wereld, want zonder de wereld kun je jezelf niet zijn. Eén zijn met de wereld wil zeggen, je bewust zijn van je taak in de kosmos. Je bewust zijn van je taak in de kosmos is tevens je bewust zijn van het kosmisch weten. Je bewust zijn van het kosmisch weten is het kennen van de kosmische wetten, het uitvoeren daarvan en het zo perfectioneren van het "Ik", tot het gelijktijdig geuit is in alle delen van het zijn.

Deze grondstelling echter ligt achter deze oude vrouwengodsdienst, achter deze geheimzinnige Godin verborgen. De mannen hebben op hun manier ook Goden gehad, die vaak ditzelfde leerden. U moet niet denken, dat het alleen maar een sprookje is. Man en vrouw kennen twee wegen. Die van de vrouw is in de eerste plaats de dienende, die van de man is in de eerste plaats de scheppende. Het klinkt vreemd, maar de vrouw schept in en met de krachten van de natuur, waar de man moet scheppen buiten en boven de krachten van de natuur. Indien zij beiden aan deze scheppende functie kunnen voldoen, wanneer zij dus uitdrukking kunnen geven aan deze in hun wezen gelegde krachten, dan vinden zij daarin een bewustzijn dat voor hen beiden gelijk is. Men noemde die vroeger de vrouwengodsdienst, maar het is dat niet. Het is meer dan dat. Het is een godsdienst, die eigenlijk de gehele wereld omvaamt in velerlei gestalten. Een godsdienst, die grijpt naar de geheimzinnige, onbekende God, vanuit het bekende, die tracht de onmetelijke ruimte te overbruggen door een erkennen van de wetten die in een deel van deze ruimte bestaan.

Hoe ik ertoe gekomen ben dit vanavond te kiezen? Een paar gedachten, die ik in de omgeving van het medium heb opgevangen. Waarom ik het zo heb uitgewerkt? Om een commentaar te geven op vele punten. Dit is niet een afgesloten lezing, want wanneer ik nu de "Geheimzinnige Godin" heb besproken, dan moet ik - zo het mij mogelijk is - een volgende maal spreken over "De God van Weten en Geweld", die de achtergrond is geweest van een mannengodsdienst voor alle tijden. Ik hoop u dan ook een volgende keer aan te kunnen tonen, dat tussen deze beide een zekere overeenkomst bestaat, omdat de eenwording van het vrouwelijk en mannelijk principe in geestelijk opzicht een uitdrukking is van het kosmisch wezen zelf.

Voor vanavond echter dank ik u voor uw aandacht. Vragen kunt u stellen in de "vragenrubriek". Goedenavond.

ONTMOETINGEN VAN DE GRAALRIDDERS IN DE WESAC-VALLEI

Goedenavond vrienden.

Het tweede onderwerp is een onderwerp naar uw keuze. Welk?

Reactie: "Ontmoetingen van de Graalridders in de Wesacvallei."

Spreker: De ontmoeting van de Graalridders vinden plaats overal waar kosmische krachten tot uiting komen. Een brandpunt daarvan lag tot voor kort in de Wesacvallei. Mogen wij zeggen dat

de naam "Wesac" verplaatst wordt met de bijeenkomst, dan is het nu nog in de Wesacvallei. Hier wil ik maar aangeven, dat de plaatsbepaling onjuist werd getroffen. Waarom speciaal deze Graalgedachte, deze Graalridders, in contact brengen met de Wesacvallei die zo men weet eigenlijk in een heel andere denkwijze thuishoort? Omdat een andere denkwijze weliswaar deze Wesacvallei heeft erkend als belangrijk brandpunt, daar zij in haar wezen kosmisch is.

De bijeenkomst is een bijeenkomst van de Witte Broederschap. Die Witte Broederschap breidt zich uit over de aarde en in de sferen. Zij hoeft dus een punt van samenkomst, waar krachten uit alle sferen die op aarde nog werkzaam zijn trachten een contact te krijgen met de Allerhoogste, om zo, uit dit contact met de Allerhoogste, voor zich de Wetten te erkennen en de noodzakelijke gebeurtenissen van deze wereld, die dan weer een taakverdeling inhouden voor de aanwezigen. Zo'n Graalridder zal dus noodzakelijkerwijze aan dergelijke bijeenkomsten deel moeten nemen. Verder zal moeten worden gesteld dat, zo de Graalridder dit al niet doet in stoffelijke vorm, dit toch in de geest gedaan moet worden. Dat is natuurlijk een punt van overweging. Maar ik kan u garanderen, dat wanneer er zo een grote bijeenkomst is, het aantal geestelijke aanwezigen aanmerkelijk groter is dan de degenen die werkelijk stoffelijk aanwezig zijn. Wel vinden wij daar soms z.g. "doublés", die tot praktisch stoffelijke vorm verdicht zijn, wat juist vaak onder die omstandigheden heel gemakkelijk is.

Waar staan die Graalridders? Zij hebben niet als genootschap een aparte plaats. Hun leiders horen bij de offergroep en bevinden zich onmiddellijk bij het altaar. Daarbuiten zouden de broeders zich vaak bevinden in de z.g. middenpunten, terwijl de minder gevorderden zich weer in de maan bevinden - een maanvormige figuur van opstelling dus - en daarachter op z.g. tribunes, waarop zich toeschouwers bevinden die bij het gebeuren zijn, zonder daarin reeds onmiddellijk zelf een rituele taak te vervullen. Daar zitten ook nog van die Graalridders bij.

De belangrijkheid van de vereniging als zodanig, de inwijdingsgang, is niet in overeenstemming te brengen met de gebeurtenissen van de Wesacvallei als zodanig. Men neemt er deel aan, krachtens de geaardheid van eigen wezen plus de geaardheid van de totale groepering van ingewijden. Wat er in die Wesacvallei gebeurt? Daar kunnen wij ook wel iets over vertellen.

Na de eerste bijeenkomst vindt de z.g. rituele groepering plaats. Bij de rituele groepering beginnen de oefeningen altijd bij de laagsten. De tribune is uitgeschakeld. Die zijn er wel maar zij zijn toeschouwers die geen actief deel er aan hebben. Dan krijg je de maan, die allereerst begint. Degenen die hier zijn, zijn a.h.w. geestelijk actief en trachten voor zichzelf een absolute stilte te bereiken. In deze stilte proberen zij voor te stellen dat zij de gehele vorm zijn. De maan staat hier als vruchtbaarheidsprincipe, dus eigenlijk het principe van de vrouwelijke Kracht, de Schepende. Denkt u maar aan heel veel van die oude Godinnen, die hadden een paar horentjes, of een maansikkel op het hoofd. Dat is dus ook weer hetzelfde principe: de nieuwe maan, het wordende. Vandaar ook dat degenen die erin staan nog verder moeten groeien.

Wanneer het wordende een ogenblik zijn eigen strijd - bewustwording en inwijding - gestaakt heeft komt de stergroepering, die tot een enorme concentratie overgaat en in deze concentratie ontstaat wat je het beste een loflied kunt noemen. Ik wil niet zeggen dat het een gezang is, je zou eerder zeggen een reeks van magische tonen en gelijktijdig magische geestelijke trillingen, die op de duur a.h.w. licht geven. Met dit lichtgevende vindt een soort reiniging van de omgeving plaats. Gelijktijdig is aan de andere kant, onze en hogere sferen, een soortgelijke activiteit ontbrandt waardoor de plaats a.h.w. nogmaals gereinigd en geheiligd wordt.

De eigenlijke activiteit begint eigenlijk bij een soort oude wetstafel met geboden erop, magisch vierkant, hoe wilt u het zeggen. Deze activiteit is een akte van overgave. In de eerste plaats voor Hogere Krachten. Rond dit vierkant bevindt zich een soort cirkel van als acolieten dienenden, en dezen wenden het gelaat naar binnen toe, dus staan met de rug nog naar het altaar toe. Dan treedt vanuit dit vierkant weer iemand voor, die bedienend wordt voor de Hoge Machten, die veelal gematerialiseerde Wezens zijn en niet permanent op aarde leven.

Wanneer wij daar nu bezig zijn, dan komt er een grote concentratie, die je het beste kunt vergelijken met een bolbliksem. Misschien een rare vergelijking. Dus ook iemand die stoffelijk zonder helderziend te zijn daar aanwezig is, die ziet daar op een gegeven ogenblik een soort grote vuurbal neervallen en een ogenblik blijven zweven. Dit noemt men het ogenblik van openbaring. Wanneer dit licht openbreekt is het net alsof iedereen die daar is een weten ondergaat, of er van binnen iemand plotseling iets begint te vertellen. De passiviteit van degenen die vooral in de maan zitten en de passiviteit die als gevolg daarvan ook op de tribune heeft plaats gevonden, begint nu langzaam maar zeker de mensheid te bewerken. Dat weten, uitgestort in

minder bewusten, gaat uit over de wereld en wordt in deze wereld een dirigerende kracht, die praktisch alle enigszins bewusten beïnvloedt.

Dat is echter niet het hoofddoel. Want nu gaat men verder. Men krijgt dan wat men noemt een soort uitstorting van de Heilige Geest. Dat Licht, dat bij het altaar is, gaat gepaard met een offergedachte van de aanwezigen en nu komt als een antwoord een openbaring van iets wat niet omschrijfbaar is. Het is een Licht dat denkt, dat spreekt en dat alles tegelijk doet, wat je helemaal aanvoelt en hierin komt de realisatie. Nu gaan de werkelijke offeraars in dit Licht.

Geloof mij, dat vraagt heel wat. Want een treden in een dergelijk Licht zonder meer zou dodelijk zijn. Daarvoor moet je zelf in een zeer bijzondere staat verkeren. Hierin ervaren zij vele dingen, die voor de anderen verborgen blijven. U kunt zich dan voorstellen, dat daarboven een reeks Geestelijke Aanwezigen zijn die zich niet zuiver stoffelijk openbaren, maar die de groepering van het vierkant en de cirkel in zich herhalen. Dan ontstaat, nadat deze offergedachte plus een dankgebed is uitgesproken, een ogenblik van perfecte harmonie en vrede. In deze perfecte harmonie en vrede wordt a.h.w. door de priesters plus de geestelijke krachten een weten onttrokken aan de kosmos, waardoor de Goddelijke Wil duidelijk wordt als betrokken op de wereld waarin de Broederschap optreedt.

Dan volgt er een bespreking. U moet dus niet denken dat het alleen maar een offerande is. Het is zoiets als een grote vergadering van wereldkrachten, voorafgegaan door een offerplechtigheid en later door een offerplechtigheid besloten. Daar komt het op neer. Diezelfde dienst die wij aan het begin gezien hebben zien wij als zuiver dankgebed nog een keer herhalen. Tussen deze twee punten in ligt een bespreking. Bij deze bespreking worden de leiders van de mensheid a.h.w. uit het vierkant geïnstrueerd. Wanneer de tweede nederdaling van licht heeft plaats gehad, dan gaan deze leiders dus naar hun eigen groeperingen en zullen, in overeenstemming met die groepering en de wijze waarop deze werkt, proberen om die Goddelijke wil uit te drukken als een taak. Die taak is voor onderdelen verschillend, dat hebben die leiders besproken. Dus niet ieder van de aanwezigen volvoert een volle taak die is opgelegd, de volle Goddelijke wil, maar ieder voor zich een deel dat binnen zijn denken ligt, zijn beschouwen, dat in overeenstemming is met zijn graad van inwijding, zijn systeem van inwijding, enz.

Zo komen dan die Graalridders aan hun eigen taak. Nu is hun taak een actieve. D.w.z., dat zij overall optreden als stoffelijk werkzame krachten. Vandaar, dat zij heel vaak gebruikt worden om geestelijke werkingen, revoluties en gebeurtenissen voor te bereiden. Ook zien wij ze heel vaak optreden - waar te midden van oorlogsgeweld bv. - een bepaalde plaats absoluut gespaard moet worden. Zij hebben speciaal een stoffelijke en actieve taak.

Daarnaast kennen wij de geestelijke taak, die door een scheppen van stemmingen of zelfs het sterk beïnvloeden van mensen, het leiden van natuurgebeurtenissen e.d. weer door anderen wordt volbracht. Dan kennen wij verder de z.g. openbaringsgroepen, waarbij het geleerde ten dele als openbaring wordt weergegeven, zodat zekere scholen van denken zich in hun streven aanpassen bij wat gebeuren moet op die wereld. Het is dus heel wat ingewikkelder dan men soms denkt, maar toch wel een schouwspel van buitengewone schoonheid en bovendien voor de wereld van zeer diepe betekenis. Dat dit, voor u althans, ligt in de zomermaanden, is weer afhankelijk van de optredende constellaties, dus daar komt eigenlijk astrologie bij te pas.

Niet alleen op aarde bestaat zo een Witte Broederschap. Zij bestaat ook elders. Er moet een relatie tussen verschillende kosmische invloeden mee worden uitgedrukt in de Kracht die neerdaalt, zodat alleen op ogenblikken dat de bewustwording voor de aarde juist mogelijk is en een kosmisch contact zonder storing van andere planeten mogelijk is, kan men dus daar tezamen komen. Wanneer nu zo'n bijeenkomst is geweest zou je denken, nu is de kous af. Maar in feite is het precies anders. Het is net als een groot concern waar de leiders een verkoopbespreking hebben. Zij hebben de balans opgemaakt, zij hebben gezien waar de fouten liggen, zij hebben gezien waar zij iets prijs moeten geven om elders te kunnen winnen, enz. Nu begint de campagne. Wanneer die bespreking is geweest, dan wordt pas de fabriek aan het werk gezet. Dan krijgen de verkopers hun instructies, dan worden de detaillisten ingelicht, dan krijg je reclame, enz.

Zo moet u zich dat ook voorstellen. Elk van die groeperingen heeft een eigen taak. Maar die taak is in sommige gevallen productie, reclame, verkoop, enz. Daarbij ligt een deel ervan op geestelijk terrein. Maar er zijn ook factoren van zuiver stoffelijk gehalte. Men kan ergens bv. een stoffelijke revolutie veroorzaken of een oorlog eenvoudig forceren, omdat het de enige manier is om een vastgelopen wereld of een vastgelopen toestand weer aan de gang te krijgen.

Elders zal het soms noodzakelijk zijn ziekten te doen ontstaan of weg te nemen. Dit gebeurt door

het gebruiken van natuurkrachten. Dus stelt u zich niet voor dat een van onze Graalridders bv. als dictator op zal treden. Maar het kan wel zijn, dat zo een figuur optreedt als een kracht achter de troon, die hem in een bepaalde richting leidt. Een richting, die voor hem zelf misschien niet gunstig is, maar die met zich meebrengt een ontstaan van nieuwe ideeën, een conflict waaruit een geestelijke rijping voortkomt. Lijden van de mensheid als zodanig komt voor het geheel niet in aanmerking. Er wordt niet mee gerekend.

Het leven van een mens op deze aarde is zo kort bij zijn geestelijk bestaan vergeleken, dat men een hele oorlog niet anders ziet, dan u het gaan naar een dokter omdat hij even een klein abces moet doorsteken. De Grote Groepen kunnen zich daar niet mee bezig houden. Maar de kleinere groepen - en dan denk ik wel weer aan deze Graalridders - zullen hun best doen om de noodzakelijke gevolgen van noodzakelijke ingrepen in de menselijke geschiedenis zoveel mogelijk te milderen en zachter te maken. Zo zullen zij niet alleen beschermend, maar ook vaak troostend optreden. Zij zullen trachten om de bewustwording op de wereld te paren aan een steeds groter geluk.

Vraag: Wat voor rol speelt hierbij de Mercuriusstaf?

Antwoord: Het is eigenlijk geen Mercuriusstaf. Dat is de slang van opgaand en neergaand leven, gevleugeld als symbool van bewustzijn. Dat staat weer i.v.m. de gedachtegang, die weer ten grondslag ligt aan dit hele werk, aan praktisch elke inwijding. Men moet het zo zien: er gaat een kracht van leven neer in de wereld en dan is het eigenlijk kracht van bewustzijn óp uit de wereld. Dus wording tegen bewustzijn. De kracht van wording geeft de impuls, die noodzakelijk is om de kracht van bewustzijn te winnen. Daarom speelt dus dit symbool inderdaad bij deze bijeenkomst, ook bij andere bijeenkomsten, een zeer grote rol. Men zou kunnen zeggen: zij geeft dus uitdrukking aan de gedachtegang, de realisatie van de werkingen van het Goddelijke, zoals zij binnen deze groepen bestaan, en is als zodanig ook symbolisch voor een eigen wil om deze werkingen te bevorderen.

Vraag: Is Boeddha wel eens op zo een bijeenkomst verschenen?

Antwoord: Bijvoorbeeld. En nog heel wat anderen. U moet het zo bekijken: ieder die op aarde bv. een geloofsrichting sticht, of een nieuwe levensleer brengt die nog op aarde bestaat, heeft een zekere verantwoordelijkheid voor al hetgeen wat daardoor gebeurt. Oorzaak en gevolg. Zelfs bij een volkomen onthechting, dus een innerlijke rust, moet toch nog als oorzaak en gevolg een werk worden volbracht, waarbij men zelfs dan niet deel heeft als persoonlijkheid, maar als een soort afschaduwing van het Goddelijke, eens in dit bepaalde wezen zo geopenbaard. U zult dus begrijpen, dat niet alleen de Boeddha, maar vele andere Groten zich ook manifesteren. Ik zou eerder willen zeggen: neerdalen op deze wereld, zoals zij het ook buiten dergelijke bijeenkomsten soms doen.

Vraag: Ervaren de toeschouwers op de tribunes ook iets van wat er gebeurt in het vierkant, enz.?

Antwoord: Laten wij zeggen, dat de tribune een soort spiegel is. Zij is niet in staat om zelf een beweging tot stand te brengen, maar zij weerkaatst de beweging van al hetgeen zij aanschouwt. De tribune, in tegenstelling met de andere delen, de werkelijke delen van het mystieke patroon dat daar als het ware wordt geweven, die niet altijd volledig bewust hoeft te zijn. Daar kan dus iemand geestelijk uitgetreden, mee aanwezig zijn zonder dit stoffelijk te weten. Dit komt wel niet vaak voor, maar het kan.

Vraag: Vindt u niet, dat de vrij-katholieke kerk ook dergelijke krachten vrij maakt?

Antwoord: Dat kan ik tot op zekere hoogte met u eens zijn. De vrij-katholieke kerk heeft getracht terug te gaan naar een Christendom, waarbij de gelovigen a.h.w. een werkelijk deel zijn van elke plechtigheid en daarbij dus zelf ook actief zijn door een volledig begrip. De Graalgedachte is uiteindelijk een roomse gedachte geweest. Dus de Graalmystiek is voortgekomen uit de eucharistische liturgie.

Reactie: Het lag niet in mijn bedoeling reclame te maken.

Spreker: Daarvoor zou u niet veel kans krijgen. Ik mag hier even vaststellen dat heel veel groeperingen in zich iets goeds bergen. De wijze, waarop zij dit uitdrukken kan zeer verschillen. Wanneer de grondgedachte echter één is, nl. hetzelfde begrijpen en daadwerkelijk deelnemen eventueel door ritueel en liturgie, ook aan een kosmisch streven waarbij de volmaaktheid wordt gebouwd uit de twee factoren: stof en geest, om zo overkoepelende zielen algeheel bewustzijn te

wekken, dan is zo'n beweging goed, ongeacht haar verdere eenzijdigheden of fouten. Zo, dat was even een beginselverklaring van mijn kant. U kunt natuurlijk zeggen dat ik propaganda heb gemaakt voor een hele hoop instanties. Het was alleen maar een erkenning van het feit en ook een vaststelling van de noodzaak voor ons vaak om juist in dergelijke groeperingen en bewegingen, ook aan de hand van liturgie en ritueel, voor onszelf ergens een steun te vinden.

Vraag: Ook voor uzelf steun te vinden?

Antwoord: Met andere woorden, stel nu even dat ritueel en liturgie gezamenlijk een beeld vormen, waarin wij ons persoonlijk even verliezen en wel deel worden van een groter geheel, onthecht van onszelf, ons beter bewust worden van de krachten die ons zelf drijven. Dus ook van het doel dat wij ons zelf moeten stellen. Wij komen tot een beter begrip van de dingen. Wij kunnen dit althans komen bij een werkelijk beleven. Dit is voor ons een steun om de weg te gaan, die wij ook zonder een dergelijke steun moeten gaan nl. de weg van streven naar de grote eenheid en algehele bewustwording.

Vraag: Ik ben te weten gekomen, dat er een soort staaf is, die geladen is met kosmisch-magnetische trillingen en die in de loop van de twee jaren daar gevoerd wordt. Waar worden die krachtimpulsen uit geput? Hoe werden zij gericht? Wat doet men om ze te versterken?

Antwoord: Deze vraag kan ik hier moeilijk beantwoorden. De staaf, die u bedoelt, is de scepter van de wereld. De scepter van de wereld betekent dat deel van kosmische lotsbestemming en invloed, die op dit ogenblik werkzaam is. Het is dus geen volledige kosmische kracht, maar een zeer beperkt deel. De eigenschappen ervan zijn vergelijkbaar met het aardmagnetisme, dus statisch georiënteerd op een vaste as met een veld met praktisch gelijkmatige spreiding. De invloed hiervan is een eenheid van al hetgeen wat daar slechts harmonisch mee kan zijn. Deze eenheid op zichzelf maakt elke uiting binnen de kracht van de scepter een gelijktijdige uiting binnen al degenen, die aanwezig zijn. Je zou dus kunnen zeggen dat zij als focus dienst doet voor bepaalde Hogere Krachten die zich op zo een bijeenkomst openbaren.

Gaat u nu maar pauzeren, vrienden, dan kunt u na de pauze heel wat vragen stellen.
Goedenavond allemaal.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

"Vragenrubriek". Zuiver persoonlijke vragen mag ik niet beantwoorden.

Vraag: Hoe wordt de enorme toename van de wereldbevolking gezien vanuit het licht van de reïncarnatieleer, verklaard? Is het zo, dat de omstandigheden van de huidige tijd van dien aard zijn, dat daaruit bij verblijf in de stoffelijke wereld meer lering valt te verwerven dan bij het vertoeven in een niet stoffelijke wereld het geval is? Indien het aantal menselijke zielen beperkt is, dan zou een grote toename van het aantal gereïncarneerden slechts verklaarbaar zijn door de beperking van het verblijf van een groot aantal van de menselijke ego's in de niet-stoffelijke sferen.

Antwoord: Ik zou daar een behalve aan toe willen voegen, namelijk, tenzij wij aannemen dat al het bezielde, wat op deze wereld leeft, een menselijk bewustzijn kan bereiken en als zodanig ook uit de lagere rijken zielen aan het mensdom kunnen worden toegevoegd.

Waarom de wereldbevolking thans zo groot is? Op het ogenblik verkeert de wereld in een crisis, een toptoestand. Op het ogenblik is een juist beleving te vinden voor vele soorten van geesten. Verder, gezien de veelheid van mogelijkheden en de top die technisch bereikt wordt in deze periode, zal menige ziel juist hierin een reden kunnen vinden het geestelijk bewustzijn verder te ontwikkelen en uit te breiden door deel te hebben aan een stoffelijke toestand die niet meer gebaseerd is op zuiver persoonlijk leven, maar die een leven binnen een maatschappelijk organisme en bovendien een de stof en materie ten dele beheersend organisme doet plaats vinden. Hieruit volgt, dat een ieder, die de beheersing over de stof als een noodzaak gevoelt, juist in een periode als deze ter aarde zal komen. Maar ook degenen, die de overwinning op de materie

en dus het vinden van geestelijk Licht uit een stoffelijk complex geheel als behoefte gevoelt, evenzeer zal incarneren. Dat houdt in, dat in de huidige periode dus zowel de hogere als de lagere klassen van bewustzijn, meer dan normaal reden hebben tot incarneren. Over het algemeen wordt een dergelijke periode beëindigd door hetzij een stabilisatie van bestaande toestanden, die een afname van bevolking met zich meebrengt, dan wel een vernietiging van de thans bestaande wereld, waarbij evenmin dus grote impulsen tot incarnatie voor vele sferen aanwezig blijven.

Vraag: De wetenschap van heden stelt zich nog steeds op het standpunt dat de mens zich ontwikkeld heeft uit het dierenrijk. Max Heindel verklaart dat de aap een achtergebleven mens is. Wat is juist?

Antwoord: Ik voel mij haast geneigd om hier onze vriend Henri te citeren: zeg vooral niet tegen een aap, dat de mensen van hem afstammen, dan wordt hij woest..... De apen, de antropoiden, zijn mensachtigen, maar een splitsingstak. Mensen en apen, zoals thans bekend, hebben wel gemeenschappelijke voorvaders, maar zijn in verschillende ontwikkelingen gebleven en wel doordat de voorvaders van de mens een tijdlang zich op de vlakte hebben bewogen - dat is tegenwoordig nog zo'n term, bijzondere leperds noemen ze nog "jongens van de vlakte" -. Zo zou je kunnen zeggen dat degenen die de gevaren van het oerbos ontlieden door zich op de vrijere plaatsen te bewegen eigenlijk de verstandigsten waren, maar gelijktijdig onder zeer zware condities leefden, zwaardere dan in het oerwoud bestonden. Hierdoor een geboorteselectie, die op de duur een mensachtig voertuig tot stand deed komen. Daarna het intreden, incarneren, van juist deze mogelijkheden verlangende geesten. Hierbij is het Darwinistisch standpunt dus tot op zekere hoogte wel te aanvaarden. Darwin houdt echter m.i. te weinig rekening met de sprongmutaties door van buiten af optredende plotselinge veranderingen van omstandigheden, zoals een wolk van ijverige radio-activiteit grote veranderingen in rassen kan doen plaats vinden, die erfelijk voor de komende tijd gehandhaafd blijven, zo kan een plotselinge uitbarsting van de zon bv. op aarde een reeks van sprongmutaties teweeg brengen.

Op een dergelijke wijze hoeven wij dus niet te rekenen met een sluitende reeks van tussen-trappen, maar kunnen wij rekenen met enkele geslachten met onvolledige veranderingen, waarna een totaal nieuw type haast automatisch optreedt. Daarbuiten is de ontwikkelingsleer van Darwin nog niet zo dwaas. Er kan worden gezegd, dat, indien de mens door alle rijken heen zijn stoffelijke oorsprong na wil gaan, hij die ongetwijfeld zal vinden in de eerste ten dele onafhankelijk bestaande proteïnen, die zich in de eerste wereldzeeën vormden en bewogen. En van daaruit via de eencelligen. De aap is geen achtergebleven mens, want er waren nog geen mensen toen die splitsing plaats vond. De mens is ook geen verwaande aap, behalve in sommige omstandigheden, maar dat heeft niets met zijn afkomst te doen. Er is dus op een gegeven ogenblik een splitsing in de ontwikkeling gekomen, waaruit aan de ene kant de antropoïde rassen zijn voortgekomen, met beperktere mogelijkheden door een verminderde selectiviteit van de levensomstandigheden en aan de andere kant verschillende rassen, die gezamenlijk de voormenselijke periode uitmaken en waaruit verschillende menselijke rassen voortkomen met nog zeer verschillende kentekenen en lichaamsbouw, waaruit zich uiteindelijk een mengras distilleert, dat wij kennen als de oermens.

Vraag: Betrekking hebbende op Indonesië. Betrekking hebbende op de evacuatie, op ontwikkeling van de verhouding tussen Nederland en Indonesië, hoe is de oplossing van het geschil in de nabije of verre toekomst, de toekomst van Nieuw-Guinea.

Antwoord: Wij komen gelukkig in de tijd van de prognose, daarom kan ik hier iets meer zeggen dan ik anders zou doen. De huidige toestand is er één, waarbij de prestigekwestie op het ogenblik een bevordering betekent voor enkele heersende groepen. Het huidige conflict is in de eerste plaats veroorzaakt door de noodzaak een band te scheppen tussen verschillende partijen, die zich reeds ver van elkaar hadden gedistantieerd. De resultaten ervan zijn dus niet alleen voor Nederland, maar ook voor Indonesië tamelijk fataal.

In de eerste plaats zult u zich realiseren dat in de regering van Indonesië veel mensen zitten die Nederland allesbehalve een warm hart toedragen. Dit heeft al direct zijn invloed uitgeoefend op de onderlinge relaties. Nu bleek echter in de loop van de tijden dat het Nederlands standpunt - oorspronkelijk ingenomen - dat Indonesië nog niet volledig rijp was voor een zelfbestuur, bevestigd wordt. Het is pijnlijk dat te moeten bekennen, het zou gevaarlijk worden dit te moeten toegeven aan de bevolking, die toch reeds op velerlei wijzen aan haar verontwaardiging en onrust uiting geeft. Het is dus noodzakelijk op een gegeven ogenblik een afleiding te scheppen. Deze afleiding had men gevonden in het probleem Irian, ofwel Nieuw-Guinea. Nieuw-Guinea heeft

bovendien het voordeel dat het voor Nederland - op het ogenblik althans - geen lonende kolonie is of kan zijn. Dat Nederland op het ogenblik niet over de middelen beschikt om hier, hetzij koloniaal of beschouwende Nieuw-Guinea als deel van een Verenigd Koninkrijk met een eigen bestuur, daar voldoende te investeren. Het is dus eenvoudig geweest om aan te nemen, dat Nederland, dat al zoveel zonder verzet had prijs gegeven, ook van Irian wel afstand zou willen doen.

Hiermee wordt dan een uitlaat geschapen voor vele onrustige figuren, die men ter kolonisatie of ter beschaving en besturing naar Nieuw-Guinea had kunnen sturen. Iets, waartoe men op het ogenblik toch reeds pogingen doet, zodat Nieuw-Guinea zeker niet geheel de schuld zal blijven van de conflicten die op het ogenblik zich in Indonesië afspelen.

Verder was het zeer moeilijk toe te geven dat men zelf niet in staat was op te bouwen, vooral omdat ten dele een opbouw wel kon slagen. Daarbij had men echter geen rekening gehouden met de middelen noch met de feitelijke beschavingstoestand van de bevolking.

Het resultaat is duidelijk geworden. Een staat, die voor een Westers volk qua organisatie goed zou zijn, was in de huidige omstandigheden overgeorganiseerd zonder werkelijk een doorwerking, een dieptewerking, te kunnen bereiken. De vervreemding van het Westen vond meer en meer plaats toen bleek, dat eigen onbekwaamheid het winnen van aanzien door prestatie zonder meer onmogelijk maakte. Er is niets, waar Indonesië zo naar gehunkerd heeft als naar een werkelijke en volledige erkenning van een perfect staatsbestel door het Westen en de grote staten van het Westen. Dat daartegen twijfels zijn gerezen was dus een zeer pijnlijk verschijnsel. Dit heeft geleid tot de huidige toestand, waarbij men een zondebok móét hebben.

Toen andere regeerders er waren, waren het de Chinezen die het slachtoffer werden. Nu zoekt men wederom een minderheidsgroep: de Nederlanders. Daar komt verder bij dat men, indien men kans ziet zonder te groot verzet van de buitenwereld, een deel van de Nederlandse ondernemingen en bezittingen tot zich te trekken, meent hierdoor de schrijnende tekorten van de laatste tijd, althans voorlopig enigszins te kunnen minderen. U zult begrijpen dat nu een conflict ontstaan was, dat een zeer grote betekenis had, niet alleen voor Indonesië zelf maar voor de wereldtoestand. Het bleek dat het volk niet geneigd was dit zonder meer te accepteren. Nu moest wel sterk tegen sterk gesteld worden en kracht tegen kracht. De minderwaardigheid van de Nederlandse staat en de Nederlander móest aan het volk bewezen worden. Daarbij werd uit oostelijke richting enige steun, vooral organisatorische en financiële steun verleend. Het gevolg is geworden dat het verzet tegen Nederland in de eerste plaats is een hetze, die het volk afleidt van andere misschien meer gedegen bezwaren.

In de tweede plaats dat hierdoor bepaalde politieke manipulaties kunnen worden verdoezeld die anders wel eens, vooral in the United Nations, een rare invloed zouden gehad hebben en mogelijkerwijze een ingrijpen van Engeland en Amerika gerechtvaardigd zouden hebben. Dit zelfs met steun van Pakistan en India. De Nederlanders moeten op het ogenblik geëvacueerd worden, d.w.z. diegenen die daar hetzij praktisch geen werkzaamheden hebben, hetzij wel als Nederlandse staatsburgers een bedrijf uitoefenen dat evengoed - al is het misschien niet zo lonend - kan worden uitgeoefend door een Indonesisch staatsburger, uit deze staat moet worden verwijderd. Men kan dat niet al te gewelddadig doen en men heeft er dus de voorkeur aan gegeven een pressie vanuit het volk op te wekken. Deze agitatie heeft verderstrekkende gevolgen dan de instigators zich realiseerden.

Het gevolg is, dat men thans harder op moet treden dan men van plan was. Dit optreden impliceert in de eerste plaats: een gedeeltelijke, maar lang niet zo volledig als aangekondigde evacuatie van Nederlanders, waarbij waarschijnlijk bovendien bezittingen ten dele worden bevroren. Verder betekent het dat men acties zal trachten te plegen en indien deze mislukken zal gewelddadigheid, niet tegen onmiddellijk onder directe staatsbescherming staande Nederlanders, niet helemaal onverwacht kunnen heten. Het resultaat is dan ook, dat, tenzij Nederland snel en juist weet in te grijpen, nl. door alle belangen terug te trekken, die op het ogenblik nog terug te trekken zijn en de anderen "à fonds perdu" af te doen schrijven, ongetwijfeld Nederland en de Nederlanders in Indië een zeer moeilijke tijd tegemoet gaan.

Slechts een vast besloten optreden van Nederland kan althans enigszins Nederlands aanzien doen stijgen. Dit laatste zou een steun betekenen voor vele groeperingen in Indonesië, die het met de huidige vorm van steeds meer links gericht bestuur zeker niet eens zijn. Ik verwacht echter niet dat het hiertoe zal komen.

Daaruit kan de conclusie, reeds een vorig jaar uitgesproken, nog steeds weer herhaald worden, namelijk, Nederland, niet in staat om Nieuw-Guinea zonder meer te behouden voor zichzelf, zal

trachten dit gebied hetzij als mandaatgebied, hetzij als op andere wijze te doen exploiteren door andere staten dan de Indonesische, om hieruit althans enigszins een kostendekking te gewinnen, mogelijkerwijze zelfs een stabilisatie van eigen valuta, terwijl gelijktijdig dan andere en grotere machten tegenover Indonesië worden gesteld, zodat het niet in staat zal zijn dergelijke hetzeacties verder te voeren, zonder dat de gevolgen dan ook werkelijk ernstig zijn.

Vraag: Als Indonesië ingaat op het Japanse aanbod van personeel e.d., zou dit dan kunnen uitlopen op een Japanse bezetting?

Antwoord: Japan is op het ogenblik in twee fracties verdeeld, waarvan de ene partij - ofschoon niet communistisch - toch voortdurend een benadering van China als natuurlijk achterland tracht te bewerkstelligen. Het is deze groepering in de eerste plaats, die een hulp aan Indonesië zeker zou appreciëren, vooral omdat daar dan misschien de banden aangeknoopt kunnen worden met China die thans nog niet onmiddellijk gelegd kunnen worden gezien de Amerikaanse belangen en invloeden in Japan. Ik geloof dus niet, dat de Japanners de bezetters zouden worden van Indonesië. Ik ben wel bang dat Indonesië zou gaan behoren tot een ander dan Westelijk blok.

Vraag: De paus zou zijn genezen door Dr. Nienhaus door middel van celtransplantatie. Wat was de ziekte van de paus. Hoe heeft de professor hem genezen? Door transplantatie met menselijke cellen en van wie?

Antwoord: Deze vraag kan ik niet volledig beantwoorden. Het gaat buiten een verantwoorde vraagbeantwoording. De ziekte van de paus was o.a. een organisch verval, waarbij het slecht functioneren van de lever, nieren, daarnaast een aandoening van de aderen. Als zodanig is inderdaad door transplantatie, door inspuiting van levende cellen, een genezingsmogelijkheid gegeven. Deze waren van niet menselijke oorsprong.

Reactie van.....: De vraagsteller kan in het Algemeen Handelsblad van zaterdag jl. de totale uiteenzetting daarover vinden.

Spreekster: U hoort het: ga niet naar de O.D.V., maar naar het Handelsblad, dat is volledig.

Reactie: Dat is niet mijn bedoeling...

Spreekster: Nee, nee, nee, maar dat mag ik toch wel zeggen? Het komt wel meer voor dat men ons iets vraagt, wat men in een krant ook kan lezen. Dan weet ik wel, waarom zoiets gevraagd wordt. In de eerste plaats om te zien, of zo'n krant niet liegt en in de tweede plaats, of wij er iets van weten...

Vraag: Als antwoord op een vraag werd laatst gezegd: wanneer op de levensloop een horizontale invloed gerealiseerd wordt, heeft de mysticus een geestelijke verlichting..... Ik vermoed, dat een verticale invloed, namelijk geestelijke invloed wordt bedoeld, in overeenstemming met het voorafgaande betoog. Zie ik het juist?

Antwoord: Het is volledig juist en het blijkt ook uit het reeds gegeven beeld, waarbij gesproken werd over een cirkel, waarin de horizontale lijn werd gezien als de onmiddellijke "Ik-beleving", terwijl elke verticale lijn werd gezien als een contact met de hoogste kracht die bereikbaar was. Waarbij verder tot uitdrukking werd gebracht, dat de hoogste en volledige evenwichtige verzinking in het Goddelijke slechts vanuit het middelpunt plaats kon vinden.

Vraag: Kunt u iets zeggen over de legende van de overtocht bij Hankoe Koean?

Antwoord: Dit kunnen wij eventueel bewaren voor een tweede onderwerp.

Vraag: Kunt u een verklaring geven omtrent micro-fysionomie?

Antwoord: Kan wel. Het menselijk gelaat en het gehele menselijke lichaam heeft een zogenaamd grote uitdruktingsreeks. Deze bestaat in bepaalde gebaren, kentekenen, houdingen, die een uitdrukking zijn van innerlijke waarden. Zo kan heel vaak uit een gebaar afgelezen worden in hoeverre een bepaald woord oprecht wordt gesproken. Men kan vaak daardoor bemerken wat de achtergronden zijn. Nu zijn dit echter grote en grove tekens.

Zij zijn dus gemakkelijk te vervalsen. Wij krijgen dan te maken met het acteertalent, waarbij bepaalde gelaats- en lichaamshoudingen een zekere indruk bij de toeschouwer moeten wekken. Echter er zijn er ook vele kleine, haast onzichtbare tekens, die evenzeer uitdrukking geven aan de innerlijke toestand van de mens, ja, wat meer is aan zijn gezondheidstoestand, zijn geloof, zijn reactie, vaak ook aan zijn voorgeschiedenis en zelfs tekenen, die een bepaalde verdere

ontwikkeling doen verwachten. Het zijn deze waarden die wij hier als micro-fysionomie, of fysiognomie dus, kunnen beschouwen. Het is dus een gevoelig zijn en een weten omtrent de kleine tekenen van het menselijk lichaam en gedrag, die het mogelijk maken een diagnose te stellen omtrent innerlijk, gezondheidstoestand, verleden en mogelijke toekomst.

Het combineren van deze kleine waarden is een zeer goede methode om de mensen beter te kennen en juister te waarderen. Delen van dit geheel worden reeds op het ogenblik vaak ook onder even geleerde namen gebruikt o.a. om diagnoses te vergemakkelijken door het beschouwen van de iris van het oog, onderzoek van huid en huidporiën enz. om daar bepaalde lichaamstoestanden uit te concluderen, een onderzoeken van de lijnen van schedelbouw, maar ook heel vaak de plaatsing van beharing. Verder houdt men zich dan ook nog bezig met afdrukken van handen en voeten, waarin ook velerlei gelezen kan worden.

Wij zouden zeggen, dat dit slechts een klein deel is van het geheel en dat men dus bij micro-fysionomie een onmiddellijke indruk krijgt door een haast onbewust waarnemen van zeer kleine tekens, waarbij dus een juist beeld ontstaat en bij verdere observatie door het waarnemen van het onderling verband van deze kleine tekens een zeer juist beeld van een persoonlijkheid gewonnen kan worden.

Vraag: Vroeger werd er ook bij mensen aan de hand van tekens iets gevonden. Houdt dit hiermee verband?

Antwoord: Simon in de tempel, enz. Ja.

Vraag: Handlijnkunde?

Antwoord: Dat staat er ook mee in verband. Maar handlijnkunde vraagt wel een interpretatie i.v.m. andere kentekenen. Het is niet zo dat in de hand het leven helemaal geschreven staat, maar er is wel een uitdrukking voor de veranderingen in de persoonlijkheid, zodat het wezen van heden meestal wel ongeveer in de handlijn is uitgedrukt en daarbij dus ook aan de hand van komende lijntjes en plooiingen een indruk kan worden gewonnen betreffende mogelijke toekomstige of achter de mens reeds liggende gebeurtenissen. Ik wil er nog bijvoegen dat iemand die zich met dactyloscopie bezig houdt - vingerafdrukken nemen en ontwikkelen en zo - wanneer hij wil studeren ook zal ontdekken, dat bepaalde wervelingen van de lijnen, vooral bij de duimen, ook weer in verband kunnen worden gebracht met karaktereigenschappen. Het lichaam drukt dus zijn eigenschappen, capaciteiten, belevingen, gedachtensfeer en toestand in veel kleine tekenen uit. Handlijnkunde is maar één deel ervan en dat soms tot misbruiken aanleiding geeft.

Vraag: Is het het geestelijk wezen die deze impressies maakt?

Antwoord: Even technisch worden. Regelmatig worden in het lichaam cellen opgebouwd en vervangen. De plaatsing van die cellen is echter niet volledig gelijk aan die van de cel die even voordien werd afgebroken. Dientengevolge verandert dus de feitelijke structuur van het lichaam regelmatig en geregeld. De bouw van de nieuwe cellen wordt mede beïnvloed door de toevoer van bepaalde extracten aan het lichaam, evenals bepaalde afscheidingen in het lichaam. Verder hebben zenuwspanningen van de beide zenuwstelsels hierop ook een invloed. Door al deze stoffelijke waarden echter kan ook de geest een uitdrukking van haar persoonlijkheid in de stof verkrijgen. Als zodanig wordt, langs zuiver mechanische weg, een deel van het geestelijke bewustzijn mede in het lichaam uitgedrukt en wel in overeenstemming met de toestanden, eventueel afwijkingen, die in het lichaam ook reeds bestaan.

Vraag: De veranderingen in de hand vindt dus plaats wanneer de geest bezig is te veranderen, of er eventueel veranderingen komen?

Antwoord: Dit is mogelijk. Het lichaam vernieuwt zich maar eens in de 7 jaar. Dit is niet helemaal waar. U kunt niet zeggen: nu ben ik 7 jaar ouder, nu ben ik weer helemaal nieuw.....

In feite is het zo, dat die verandering langzaam gaat. In de handlijn komt dat niet onmiddellijk tot uiting, maar op de duur met het gebruik dat van de hand wordt gemaakt, de manier, waarop men die hand beweegt, draagt ook tot een vorming en vervorming van die lijnen bij. Je kunt niet zeggen dat het altijd volkomen bij is, wat de geestelijke invloeden betreft. Maar wel over het algemeen een juiste uitdrukking van de basis van de stoffelijke mogelijkheden.

Vraag: Is de vingerafdruk voor herkenning dan afdoende?

Antwoord: Zij is niet afdoende, ofschoon zij zich niet zo sterk wijzigt als bepaalde andere lijnen van het lichaam - om de reden dat een huidpatroon over het algemeen in de eerste plaats een

uitdrukking is van erfelijke eigenschappen, omdat er zoveel variatiemogelijkheden zijn en de waarde van wervelingen niet altijd inhouden een juist gelijke lijnental en een juist gelijke krommingshoek bv. - is het dus wel mogelijk om een redelijke identificatie aan de hand van vingerafdrukken te verkrijgen. Men kan echter niet beweren dat duplicatie van vingerafdrukken bij verschillende individuen niet mogelijk is. Integendeel, er zijn thans enkele gevallen bekend, waarbij de afwijking zo ondergeschikt was, één lijntje, dat volgens de bekende systemen de vingerafdrukken moesten worden beschouwd als van één identiek persoon.

Vraag: Is het niet zo, dat men ook niet dezelfde handpalmen krijgt, dezelfde handlijnen?
Antwoord: Wanneer mensen leven onder gelijke condities met gelijke erfelijke waarden, met een ongeveer gelijke reeks van gevoelsbelevingen, zullen hun handpalmen een gelijk beeld geven, ongeveer.

Vraag: Nee, ik bedoel, als u weer zou incarneren, krijgt u dan weer dezelfde handpalm als u in een vorig leven had?
Antwoord: Nee, dat zou net zijn, alsof het vorige leven wegens enorm succes nog eens verlengd zou worden. Nee. Dan krijg ik aan de hand van de hand van de nieuwe erfelijkheid en grondeigenschappen in de prenatale periode in het lichaam vastgelegd, dan krijg ik een reeks van bepaalde primaire handlijnen. Naarmate ik leef, ontwikkelen zij zich en - zou ik nog terugkeren - dan hoop ik toch dat het een beetje verschilt van wat ik de vorige keer heb gehad.

Vraag: Kunt u een voorbeeld geven van woordloos lering verspreiden?
Antwoord: Hebt u wel eens iemand bezig gezien met het plakken van een fietsband? Als u goed kijkt dan weet u hoe u het moet doen. Dat is woordloos lering verspreiden. Hebt u wel eens ergens gezeten in een omgeving, waardoor in u bepaalde gedachten opkwamen? Bv. door een zonsondergang? Dan ontvangt u ook woordloze lering. Ontwikkel het nu nog één stap verder en zeg dat een mens als het ware met een groot telepathisch vermogen u een deel van zijn gedachten kan doen aanvoelen, zonder dat u het precies begrijpt, dan maakt u iets mee, u ervaart iets, uw houding tegenover de wereld wijzigt zich en wel in overeenstemming met hetgeen de ander u laat aanvoelen. Dan heeft deze ook woordloze lering verspreid. Wanneer dus een geest in staat is zijn weten, zijn denken, zijn geloven op u af te drukken, zij het ook nog zo flauw, dan zal, wanneer dit voor u betekent een ander inzicht in uw leven in een bepaalde situatie daarvan, wederom woordloos lering verspreid.

Vraag: Kan het ook zijn, dat door je levenshouding je anderen een les geeft?
Antwoord: Als iemand je voldoende gadeslaat wel. Door je levensweg kun je alleen een les zijn voor degenen die in staat zijn die levenshouding ook werkelijk te zien en te bevatten. Wanneer je op de juiste manier handelt, geef je anderen al een lesje.

Vraag: Wanneer ik u goed begrijp, moet men dus het negatieve van het leven maar eens vergeten. Dit is toch waardeloos?
Antwoord: Leer uit je fouten, vergeet je fouten, maar niet wat je geleerd hebt. Dat geldt voor je zorgen, je leed en je alles. Vergeet de dingen zelf, maar onthoudt wat je geleerd hebt. Dat is de enige manier om werkelijk positief en goed te leven. Hoe meer je leeft in het verleden, hoe minder je in het heden tot stand brengt.

Vraag: Komt de ziel in het lichaam bij de eerste ademhaling?
Antwoord: Ik zou kunnen verwijzen naar ongeveer 70 verschillende verslagen, waarin dit behandeld werd. Kort: de ziel treedt in het lichaam a.h.w. op het ogenblik van de conceptie, in die zin, dat een vereenzelviging met het reeds wordende lichaam plaats vindt, een keuze waarbij steeds meer ziel en ook geest dus gezamenlijk daarin leven, tot uiteindelijk in de vierde maand ongeveer gesproken kan worden van een redelijke bezieling. Daarna is de geest nog vrij om zich buiten het lichaam te bewegen tot ongeveer de 6de of 7de maand, waarin een absolute eenwording met het lichaam plaats vindt en vanaf dat ogenblik de geest niet meer ervaart op zelfstandige wijze, maar nog slechts door middel van die indrukken, die via de moeder worden verworven, binnen het lichaam dus.

Vraag: Is het toegestaan op de Steravond foto's te maken in deze zaal?
Spreker: Dat ligt er aan op welke wijze het plaats vindt.

Vraag: Acht u het waarschijnlijk hiermee resultaat te verkrijgen, indien infrarood gevoelige films gebruikt worden, met een lichtrood filter voor de lens, belichtingstijd 1/10 seconde, diafragma 8? Flitslicht wilde ik achterwege laten wegens de storing.

Spreker: Ik acht de belichtingstijd eigenlijk voor verkrijging van een goed resultaat, zoals dat bedoeld wordt, iets te kort. Die vastlegging vraagt wel iets meer tijd. Aan de andere kant kan ik mij voorstellen, dat je, gezien de mogelijke bewegingen, veranderingen van toestand, enz. bij een korte tijd zult blijven. Ik acht echter het resultaat bij een dergelijke korte belichtingstijd niet overweldigend. Bezwaren bestaan er niet als men zou fotograferen, mits dit op een zodanige wijze gebeurt en er zo weinig mogelijk bijgeluiden ontstaan.

Verder, dat vanuit een vaste plaats of groep wordt gewerkt en dus geen verplaatsing tijdens de bijeenkomst plaats vindt. Verder zou men zich moeten onthouden van een fotograferen op het ogenblik van de feitelijke instraling. Wel mag daarvóór en daarna gefotografeerd worden. Dat heeft aan de ene kant het bezwaar dat u misschien de grote manifestaties niet pakt, maar aan de andere kant vermijden wij daardoor storingen die het totaal van kracht misschien iets zou kunnen schaden. Is men daarmee akkoord, dan kunt u verder overleggen met het bestuur. Ik geloof dat ik mij daar diplomatiek uitgedrukt heb.

Vraag: Wat is uw mening over de Anti Atoombom Actie?

Antwoord: Och, laat ik zeggen, dat ik het een waardig streven vind. Alleen, wat haalt het uit? Die acties zijn in zoverre goed, dat zij steeds de mensen met de neus op de feiten kunnen drukken. Maar in de praktijk zou het noodzakelijk zijn om de staatslieden van iets te overtuigen wat zij niet willen geloven. Geloof u mij nu maar, dat dit heel erg moeilijk is. Zij willen nl. niet geloven, dat dergelijke dingen zó schadelijk zijn, dat het beter is ze na te laten. Zij willen liever een machtsmiddel niet prijs geven.

Vraag: Is dat nu een soort bekrompenheid, of ongeloof?

Antwoord: Er is een hele hoop gezegd en geschreven over het feit, dat het roken van tabakswaaren enz. aanleiding kan zijn tot longkanker. Er zijn een hoop dokters die het onderschreven hebben, maar er zijn er heel weinig die het roken erbij gelaten hebben.

Reactie: Het is misschien wel goed dat het nog eens herhaald wordt.

Antwoord: Het is een kwestie van verontreiniging. Maar ik wil u weer verwijzen naar hetgeen wij daar vroeger omtrent gezegd hebben. De longkanker wordt minstens evenzeer veroorzaakt door de verontreiniging van de lucht van de steden als door het roken. Tenminste evenzeer.

Vraag: Een geestelijke gestoorde die zo te zien, zich niet bewust is in welke omgeving hij zich bevindt, maar ogenschijnlijk in een andere wereld leeft. Is zo een mens langs occulte weg te helpen? Hoe? Indien hij op aarde niet geholpen kan worden, geschiedt dit na de overgang?

Antwoord: Een dergelijk iets wijst niet op bezetenheid. Werkelijke bezetenheid impliceert te allen tijde de noodzaak van een geest om zich op aarde te uiten, anders is er geen reden tot inbezitneming. Wanneer dit per ongeluk gebeurd zou zijn en er zou conversatie met onzichtbare wezens worden gevoerd, zou dit betekenen, dat ongetwijfeld de bezetenheid zeer snel nagelaten zou worden. De conclusie die te trekken is: is er hier sprake van een vlucht voor de eigen wereld, waarbij mogelijkerwijze waarnemen van andere werelden, waarschijnlijk hoofdzakelijk astraal. Of er geestelijk iets tegen te doen is? Onder sommige omstandigheden, ja. Wanneer men echter in een gesticht vertoeft wordt het steeds moeilijker gezien de sfeer die er hangt en de krachten die juist daar ongetwijfeld heel vaak tot uiting komen.

Blijft er na de overgang iets van over? Zo iemand is onmiddellijk te helpen, wanneer dit tegen eigen wens was. Bij een dergelijk complex is dit echter niet aan te nemen. Hier zal zelf wel een zekere schuld, een zekere werkzaamheid, oorspronkelijk erbij gezeten hebben. Zijn het zuiver lichamelijke afwijkingen die het waanbeeld en de toestand tot stand hebben gebracht, dan mag er gezegd worden dat onmiddellijk na de dood met het wegvallen van de stoffelijke mantel ook de abnormaliteit verdwijnt. Waar het echter een vlucht is voor eigen consequenties in het leven, zal deze toestand een langere tijd kunnen voortbestaan en hangt het geheel af van de wijze waarop men in zichzelf verzonken is, of een benadering door geestelijke krachten, enige kans heeft om met resultaten iemand tot bewustzijn te brengen. Men kan zo iemand wel tijdelijk tot bewustzijn brengen, maar dan loopt hij net zo hard weer weg.

Vraag: Is het opwekken van Kundalini, het slangevuur volgens yogamethode gevaarlijk voor een westerling?

Antwoord: Voor de doorsnee westerling wel. Maar ik wil er uitdrukkelijk bij zeggen, dat het niet gevaarlijk is voor de westerling die in staat is van te voren een voldoende scholing door te maken en ook te komen tot een redelijke lichaams- en gedachtebeheersing, dit slechts doet onder leiding van een goed meester, die niet slechts de lichamelijke yogapraktijken, maar ook de geestelijke weg van yoga volkomen meester is. Alle anderen zou ik het zeer sterk ontraden.

Vraag: Er werd gezegd: "De Schepper slaapt. In Zijn slaap droomt Hij. Op het ogenblik, dat de Schepper ontwaakt, bestaat de schepping niet meer." Later: De Hindoe gelooft dat na elke periode van de Schepping, wanneer een cyclus voleind is, al het geschapene wordt teruggenomen in de duistere schoot van het leven. Dit is dan de nacht van Brahman. De nacht waarin het Scheppend Principe Zich niet openbaart. Betekent "nacht" dus geen slaap, of rustperiode? Wat is de mening van de Orde over dit onderwerp?

Antwoord: Nacht betekent uitblussing van de Schepping, dus ontbreken van Licht en vanuit menselijk standpunt van bewustzijn. Omtrent het Goddelijke wordt hierbij niets bij bepaald, of gedefinieerd. Wel neemt men aan, dat Brahman zelf dus wordt vertegenwoordigd door Brahma, de figuur, de Schepper, die zelf geschapen zijnde, de schepping voortbrengt uit de kracht van Brahman. Er zit wel enig verschil aan vast. Wat onze eigen opinie betreft, wij geloven persoonlijk niet dat God onbewust droomt. Of God droomt of waakt kunnen wij niet bepalen. Wij zijn er echter van overtuigd, dat er sprake is van een bewuste, gewilde en geleide Schepping. Wij zijn geneigd aan te nemen, dat deze zich afspeelt binnen het Goddelijke, binnen de Kracht, die het Wezen Gods uitmaakt. Verder durven wij dus niet te definiëren, daar wij ons te zeer bewust zijn van onze eigen onvolkomenheid en wij niet door kunnen dringen tot het allergrootste geheim, dit erkennen van de wijze waarop het ook menselijk uitbaar is.

Vraag: Hoe kan men het woord Tao het best omschrijven?

Antwoord: Dat wordt een kwestie van laveren. Tao is de Wet die niet slechts ligt in ons, maar in al het geschapene. Tao is dus de openbaring van het scheppende in het geschapene. Als zodanig is Tao tevens de Kracht, door de Wet Tao te beleven is men dus deel en heeft men deel aan de Kracht die uit het Goddelijke onmiddellijk voortkomt. Er zou dus kunnen worden gezegd dat Tao de Grote Kracht is, die weergegeven kan worden zijnde zon (Licht?), op weten gebaseerd in materie, samen één Wezen en één Wet en gescheiden in uiting en mogelijkheid.

Vraag: Het woord "Logos", is dit hiermee identiek?

Antwoord: Nee, het is niet identiek, het is slechts een uitdrukking ervan. Het Woord impliceert het weten omtrent het Woord. Met andere woorden, Tao duidt het geheim aan, doet het geheim beleven. En openbaart het geheim binnen de mens, zonder dat de mens het geheim zelf hoeft te kennen. Het Woord echter betekent het kennen van een Innerlijk Geheim, waardoor bewust en volledig de Wetten gerealiseerd worden, niet als wet, maar als grondeigenschap van eigen wezen. Dit is het verschil.

Vraag: Dus de Goddelijke Vonk in ons?

Antwoord: De mogelijke Vonk in ons is de uitdrukking die wij gebruiken om aan te geven, dat God Zelf bewust leeft in al Zijn Schepping, dus ook in ons en dat zonder deze Goddelijke Krachten niets in de Schepping kan zijn. Dit impliceert noch bewustzijn noch beleving, doch slechts de Scheppende Werking. Het erkennen van de Goddelijke Wet in ons betekent in streven dus Tao, in bereiking: kennen van het Woord.

Nu vrienden, nu er geen vragen meer zijn, wordt het langzamerhand tijd dat ik er vandoor ga. Ik hoop maar dat ik de vragen naar genoeg heb beantwoord. Als het niet zo was dan heb ik tenminste deze troost: ik heb het zo goed gedaan als ik kon en zo juist als ik kon. Goedenavond allemaal.